

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.007/2022/6.

A felperes: I.r. felperes, I. r. felperes címe, I. rendű,

II.r. felperes, II.r. felperes címe, II. rendű,

III.r. felperes, II.r. felperes címe, III. rendű

A felperes képviselője: Dr. Kaszai Csaba Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe., ami a II. és III. rendű alperest képviseli

Az alperes: alperes, alperes címe

Az alperes képviselője: Kummer Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 15.P.22.777/2020/17.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja, a II. és a III. rendű felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a II. és a III. rendű felperest, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 158.700 (százötvennyolcezer-hétszáz) forint elsőfokú perköltséget.

Az. I. és a II. rendű felperest illeték megfizetésére kötelező rendelkezést mellőzi, az alperes által fizetendő illeték összegét 150.000 (százötvenezer) forintra felemeli.

Kötelezi az I. és a II. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen az alperesnek 38.100 (harmincnyolcezer-száz) forint másodfokú perköltséget, valamint az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon, határidőben és számlára az államnak személyenként 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A fellebbezés elbírálása szempontjából releváns tényállás szerint az alperes működtetése alatt álló zsurpubi.hu internetes hírportál cikksorozatban foglalkozott termék neve termékcsalád termékeit jutalékos, hálózati rendszerben (MLM) forgalmazó, személyi nevéhez köthető gazdasági társaság ügyével. Az eseményeket követve időszakonként beszámoltak az ügyben adódó új eseményekről. Ezek lényege az volt, hogy a személyi érdekeltségébe tartozó cég működése egy idő után már nem volt nyereséges. A céggel és személyl szemben különböző eljárások indultak. A cikk szerzője szerint az MLM rendszerben működő cégek esetében gyakran előfordul, hogy a forgalmazott terméket másik cégbe mentik át. A termék neve esetében ebben személyi segítségére I.r. felperes ügyvéd és a III. rendű felperes – aki a II. rendű felperes tulajdonosa – közreműködik.

[2] A cikksorozatban foglaltak miatt a felperesek és I.r. felperes sajtó-helyreigazítási kérelemmel fordultak a zsurbu.hu internetes hírportálhoz, amelynek eredményeképpen helyreigazítást tettek közzé.

[3] A 2020. január 6. napján „Kijátssza a hatóságokat a magyar MLM guru? Más néven dobja piacra a bukott termékeket?” című cikk – visszautalva a korábbi cikk azon információjára, miszerint személy1 cége bajban van, ellene több eljárás is folyik – azzal foglalkozott, hogy a cégvezető valószínűleg más néven próbálja meg forgalomba hozni a termék neve termékeket. Ez bevett szokás a hasonló rendszerben működő cégek esetében. Jelen esetben az új termék neve termék neve2, a védjegy tulajdonosa az ügyvéd barát, a forgalmazó cég a II. rendű felperes, amelynek alapítója a III. rendű felperes. Írtak arról, hogy a III. rendű felperesnek milyen egyéb gazdasági társaságok tartoznak az érdekeltségébe. Van két olyan cége is, amelynek nincs kimutatott árbevétele, amiből arra következtetett a cikk szerzője, hogy „III.r. felperes csak a nevét adta a II.r. felpereshez, az értelmi szerző sokkal inkább I.r. felperes és személy1 lehet. Ezt bizonyítja az a tény is, hogy a II.r. felperes alapító okiratát is I.r. felperes jegyezte ellen. Tudomásunk szerint cég3, mind pedig a II.r. felperes ellen polgári peres eljárások indultak, azok jogszerűtlen, üzleti titkokat és más védjegyeket sértő voltak miatt.” A cikk szerint dr. I.r. felperesvel szemben nyomozás és kamarai eljárások vannak folyamatban. I.r. felperes és személy1 korábbról ismerik egymást.

[4] A 2020. január 27-én „Eltűnt az ismert magyar vállalkozó!” címmel megjelent cikk arról számolt be, hogy személy1 elérhetetlenné vált. Alapvetően a vállalkozó és az ügyvéd kapcsolatát elemezte abból a szempontból, hogy valószínűsíthetően közösen akarták megbízójukat megkárosítani.

[5] A 2020. február 17-én „Vigyázat! MLM-botrány-I.r. felperes a főnök?!” című írás összefoglalta a korábbi cikkekben írtakat. Ennek során utalt arra az elképzelésre, hogy „egy-egy MLM-es cég bedőlését általában egy új termék »feltalálása« követi, mely ez esetben is valószínűsíthető: bejegyzésre került ugyanis egy új védjegy termék neve2, valamint egy ilyen nevű cég (II.r. felperes)... Úgy tűnik, hogy a II.r. felperes – amely cég bejegyzését I.r. felperes intézte – ügyvezetője III.r. felperes, akinek a nevén több gyanús cég is volt. Lehetséges, hogy III.r. felperes csak egy stróman, és valójában I.r. felperes az értelmi szerző és a valódi döntéshozó is. Ezt erősíti az is, hogy I.r. felperes jelenleg egyetlen egy cégben sem tulajdonos: elképzelhető, az ügyvéd a rázós, eljárás alatt lévő ügyei miatt tart attól, hogy saját nevére cégek és vagyonelemek kerüljenek”.

[6] I.r. felperes és a II-III. rendű felperesek a fenti cikkekben foglaltak miatt személyiségi jogaik, ezen belül jóhírnevük és becsületük megsértésének megállapítása, az alperes jogsértéstől való eltiltása, elégtételadásra és sérelemdíj megfizetésére kötelezése iránt keresetlevelet terjesztettek elő. Az alperes mulasztása miatt bírósági meghagyás kibocsátására került sor. Az alperes ellentmondása nyomán folytatódó perben a bíróság az eljárást az I. rendű felperes vonatkozásában megszüntette, kötelezte, hogy fizessen meg az alperes részére 125.000 forint + áfa perköltséget.

[7] A II. rendű felperes kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a jóhírnevét azzal, hogy a 2020. január 6-án megjelent „Kijátssza a hatóságokat a magyar MLM guru? Más néven dobja piacra a bukott termékeket?” című cikkben valótlanul állította, hogy a II.r. felperes-vel szemben peres eljárások indultak üzleti titkok megsértése és védjegybitorlás miatt.

[8] A III. rendű felperes kereseti kérelme annak megállapítására irányult, hogy az alperes megsértette a jóhírnevhez és a becsülethez fűződő személyiségi jogát a 2020. január 6-án megjelent „Kijátssza a hatóságokat a magyar MLM guru? Más néven dobja piacra a bukott termékeket?” című cikkben azzal a valótlan állítással, hogy több nulla bevételű vállalkozásban érdekelt, hogy csak a nevét adta a II.r. felperes-hez. A 2020. február 17.

napján „Vigyázat! MLM-botrány-I.r. felperes a főnök?!” közzétett cikkben annak valótlan állításával, miszerint lehetséges, hogy III.r. felperes csak egy stróman, és valójában I.r. felperes az értelmi szerző és a valódi döntéshozó is.

[9] Mindkét felperes kérte, hogy a bíróság az alperest a további jogsértéstől tiltsa el, kötelezze az alperest magánlevélben történő bocsánatkérésre, illetve jogosítsa fel a II-III. rendű felperest a levél nyilvánosságra hozatalára.

[10] A jogsértés miatt a II. rendű felperes 1.000.000 forint, a III. rendű felperes 1.500.000 forint sérelemdíj megfizetésére tartott igényt.

[11] A kereseti kérelem jogalapjaként a felperesek a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (1)-(2) bekezdését, 2:45. § (1)-(2) bekezdését, a 2:51. § (1) bekezdését továbbá a 2:54. § (1)-(3) bekezdését jelölték meg.

[12] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a sérelmezett közlések a valóságnak megfelelnek, azonban valamennyi közlés valóságát bizonyítani nem tudja. A Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerint önmagában a közlés valótlanlansága sem elegendő a jogsértés megállapításához. A jóhírnév sérelme megállapításához az is szükséges, hogy az objektíve sértő legyen.

[13] Hivatkozott fentieken túlmenően arra is, hogy a kifogásolt közlések többsége véleménynyilvánítás (értékkifejezés), amelyre utal, hogy a közlések jelentős részét feltételes módon fogalmazták meg, s mint ilyenek esetén kizárt a személyiségi jog megsértésének megállapítása. A III. rendű felperest érintő közlés, miszerint „III.r. felperes csak egy stróman, és valójában I.r. felperes az értelmi szerző és a valódi döntéshozó is”, megalapozott feltételezés.

[14] A felperesek által igényelt sérelemdíj összegét ettől függetlenül eltúlzottnak tartotta. Álláspontja szerint a jogsértés esetleges megállapítása folytán az a II. és III. rendű felperes vonatkozásában legfeljebb 100.000 forint erejéig tartotta elfogadhatónak.

[15] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes azzal, hogy az általa működtetett zsurpubi.hu hírportál 2020. január 6. napján „Kijátssza a hatóságokat a magyar MLM guru? Más néven dobja piacra a bukott termékeket?” című cikkében valótlanul állította miszerint a „II.r. felperes ellen polgári peres eljárások indultak [...] üzleti titkokat és más védjegyeket sértő voltuk miatt”, megsértette a II. rendű felperes jóhírnévhez való jogát.

[16] Ugyanezen cikkben azzal a valótlan állításával, hogy „III.r. felperes csak a nevét adta a II.r. felpereshez” megsértette a III. rendű felperes jóhírnévhez való jogát.

[17] Megállapította továbbá, hogy az alperes azzal, hogy a 2020. február 17. napján „Vigyázat! MLM-botrány-I.r. felperes a főnök?!” közzétett cikkében valótlanul állította miszerint „III.r. felperes [...] nevén több gyanús cég is volt”, illetve „Lehetséges, hogy III.r. felperes csak egy stróman” megsértette a III. rendű felperes jóhírnévhez való jogát.

[18] Ezt meghaladóan a II. és III. rendű felperesek keresetét elutasította.

[19] Az alperest a további jogsértéstől eltiltotta és kötelezte arra, hogy 15 nap alatt fizessen meg a II. és III. rendű felperesek részére személyenként 300.000 forint sérelemdíjat. Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felpereseknek 145.000 forint perköltséget, valamint az államnak 114.000 forint eljárási illetéket.

[20] Kötelezte a II. és III. rendű felpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak 36.000 forint eljárási illetéket.

[21] Magyarország Alaptörvényének I. cikk (1) bekezdése, II. cikke és a VI. cikk (1) bekezdése alapján abból indult ki, hogy a Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy

törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét tiszteletben tartásuk. Ismertette a Ptk. 2:43. §-ban nevesített személyiségi jogokat, a jóhírnév és a becsület megsértése vonatkozásában a 2:45. § (1) és (2) bekezdését.

[22] Eseti döntés alapján utalt arra, hogy a személyiségvédelem egyik sajátos, és a személyiségi jogi pert megelőző eszköze a sajtó-helyreigazítás, a két eljárásban lényegében ugyanazok a körülmények vizsgálандók és ugyanazok az iránymutatások, bírósági eseti döntések irányadók.

[23] Ismertette a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma sajtóhelyreigazítási perekben irányadó, ám személyiségi jogi perekben is alkalmazandó 12. és 14. számú PK állásfoglalásainak releváns részeit és felhívta az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB határozatának, a 7/2014. (III. 7.) AB határozatának és a 13/2014. (IV. 18.) AB határozatának egyes megállapításait.

[24] Mindezek figyelembevételével úgy ítélte meg, hogy a II. és III. rendű felpereseket érintő kifogásolt közlések között számos tényállítás található attól függetlenül, hogy az a cikkben kérdésbe „csomagolva”, avagy feltételezésként előadva jelenik meg. E tényállítások valóságának bizonyítása az alperest terhelte.

[25] A bizonyítás sikerre vezetett a III. rendű felperest érintő és általa sem vitatott azon tény vonatkozásában, hogy több „nulla bevételű vállalkozásban érdekelt”. Azt azonban, hogy „csak a nevét adta a II.r. felperes-hez”, az alperes bizonyítani nem tudta. Szintén nem nyert bizonyítást a III. rendű felperest érintő azon kifogásolt közlés, hogy „csak egy stróman”, illetve, hogy a „nevén több gyanús cég is volt”.

[26] A II. rendű felperest érintő, ellene „peres eljárások indultak üzleti titkokat és más védjegyeket sértő voltak miatt” közlés tekintetében az alperes – iratbeszerzésre irányuló indítványa mellett – ellentmondásos nyilatkozatokat tett. Az elsőfokú bíróság szerint a 2020. január 6-i cikket a PK 12. számú állásfoglalás rendelkezései szerint, a maga egészében, szövegösszefüggéseiben értelmezve az átlagolvasó nem gondolhatott másra, minthogy a közlés a II. rendű felperesre vonatkozik. Laikusként sem feltételezhető, hogy az említett peres eljárás alanya nem egy természetes személy vagy gazdasági társaság, hanem egy márkanév vagy védjegy. A beszerezni indítványozott 1.P.23.252/2019. számú iratanyagból pedig egyértelműen megállapítható volt, hogy abban a II. rendű felperes nem vett részt, tehát a cikk kifogásolt közlése valótlan állítás.

[27] E valótlannak bizonyult tényállítások kifejezőmódjukban nem indokolatlanul bántó kifejezések, azonban alkalmasak a sértettek társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására, ezért nem a becsülethez, hanem a jóhírnévhez való jogot sértik.

[28] A közlések sértő jellege tekintetében az elsőfokú bíróság eseti döntésre utalva azt hangsúlyozta, hogy a felek között nem volt vitás, miszerint a II. és III. rendű felperes nem minősül közszereplőnek, így vonatkozásukban nem áll fenn az a fokozott tűrési kötelezettség, amely alapján a munkájukat, tevékenységüket érintő olyan kritikát, amely társadalmi megítélésüket hátrányosan képes befolyásolni, el kellene viselniük. Emiatt a megállapított valótlan közlések alkalmasak mind a II., mind a III. rendű felperes társadalmi megítélését objektíve negatívan befolyásolni, ezért azok sértő jellege egyértelműen megállapítható.

[29] A megállapított jogsértések jogkövetkezményeinek alapjaként ismertette a Ptk. 2:51. § és 2:52. § rendelkezéseit.

[30] Az Alkotmánybíróság 34/2017. (XII. 11.) számú AB határozatában foglaltakra utalva megállapította, hogy a sajtószerv a felperesek részére megszólalási lehetőséget nem biztosított, eljárása ezért felróható.

[31] A sérelemdíj iránti igény körében azt emelte ki, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkezésének bizonyítása nem szükséges. A jogsértés tényét egyébként jogerős bírósági határozat is megállapította, a határozatot a törvényszék jelen eljárás tárgyává tette, annak megállapításait és álláspontját is osztotta.

[32] Figyelemmel volt a sérelemdíj kettős funkciójára is. Mindezeket mérlegelve a felperesek sérelemdíj iránti igényét eltúlzottnak ítélte, azt személyenként 300.000 forint erejéig tartotta megalapozottnak.

[33] A perköltségről a Pp. 79. § (1) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 2. és 3. §-a, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján döntött, figyelemmel a pervesztesség-pernyertesség arányára is.

[34] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezett. Elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja alapján. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Ptk. 2:45. § (2) bekezdését, a 2:51. § (1) bekezdés a) és b) pontjait, a 2:52. § (1)-(3) bekezdését, továbbá egy esetben a Pp. 342. § (1) bekezdését.

[35] Másodlagosan a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja szerinti felülbírálati jogkörben eljárva a felperesek javára fizetendő sérelemdíj összegének személyenként 200.000 forintra leszállítását kérte azzal, hogy mindkét esetben egyetemlegesen kötelezze a másodfokú bíróság a felpereseket a perköltség megfizetésére. E tekintetben az elsőfokú ítélet a Ptk. 2:52. § (3) bekezdését és a Pp. 83. § (2) bekezdését sérti.

[36] Harmadlagosan – az elsőfokú ítélet helybenhagyása esetére – az elsőfokú ítélet perköltség viselésére vonatkozó rendelkezésének megváltoztatását kérte oly módon, az elsőfokú eljárásban minden fél maga viselje a perrel felmerült költségeit.

[37] Elsődleges fellebbezési kérelme tekintetében arra hivatkozott, hogy a II. rendű felperes cégnevét képező szó miatt védjegybitorlási per indult a Fővárosi Törvényszéken, ezt az elsőfokú eljárás során beszerzett iratanyag bizonyítja. Annak, hogy ez a per nem a II. rendű felperes ellen indult, nincs jelentősége, továbbá ennek állítása a II. rendű felperesre nézve semmilyen sértő tartalmat nem hordoz az elsőfokú bíróság nem is indokolta az ezzel ellentétes álláspontját. Valamely eljárás megindítása önmagában sértő tartalommal nem rendelkezik. Negatív megítéléshez csak az érintett elmarasztalása vezet. Az elsőfokú bíróság döntését e tekintetben sem indokolta.

[38] A III. rendű felperest érintő, „csak a nevét adta a II.r. felpereshez” szövegrészlet véleménynyilvánítás (értéktétele). Az a tény, hogy egy védjegybejegyzés esetén a cég védjegyének tulajdonosa egy, a cégtől a céges iratok szerint független személy, a jelen per korábbi I. rendű felperese, további adat egy ilyen következtetés levonásához és nincs az általános közfelfogás szerint sértő tartalma. A jelenség a gazdasági életben gyakran előfordul, az ilyen döntésnek köztudottan számos oka lehet, és semmilyen körülmények között nem utal bűncselekményre, jogellenes cselekedetre.

[39] Az elsőfokú bíróság a III. rendű felperes esetében a kereseten túlterjeszkedve állapított meg jogsértést a „nevén több gyanús cég is volt” közlés esetében. Ezt az állítást a III. rendű felperes nem sérelmezte sem a keresetlevélben, sem más nyilatkozataiban.

[40] A „lehetséges, hogy III.r. felperes csak egy stróman” közlés ugyancsak nem tényállítás. A mondat második felében ezen vélemény alapjául szolgáló tények is szerepelnek. Az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy miért sértő valakiről pusztán feltételezésként azt állítani, hogy stróman, és helyette más a valódi döntéshozó egy cégben. Bűncselekmény elkövetésével nem vádolta a III. rendű felperest.

[41] A sérelemdíj leszállítására vonatkozó kérelmével összefüggésben azt adta elő, hogy amennyiben a jogsértést a másodfokú bíróság is megállapítaná, figyelembe kell venni, hogy a közöltek miatt konkrét hátrány a felpereseket nem érte, más felületen a közlések nem jelentek meg, és olyan, köztudomású tényként értékelendő sérelem sem keletkezett, amely 300.000 forint összegű sérelemdíjat tenne megalapozottá. A sérelemdíj körében gyakorlandó bírósági mérlegelés ugyan nem juthat el odáig, hogy jelképes összegű sérelemdíjat állapítson meg, de 200.000 forint még nem tekinthető a mai ár- és értékviszonyok között sem jelképes összegűnek. Ez az összeg elégséges a II. és III. rendű felpereseket ért jogsérelem kompenzálására.

[42] A perköltség tekintetében előterjesztett fellebbezési kérelmében arra hivatkozott, hogy a felperesek és az alperesek pervesztességének és pernyertességének arányát az elsőfokú bíróság tévesen ítélte meg. A II. rendű felperes a jóhírneve megsértésének megállapítása körében teljes egészében pernyertes lett, a becslülethez fűződő jog megsértése iránti keresetet pedig a bíróság elutasította, sérelemdíj iránti igénye vonatkozásában viszont csak 30%-ban tekinthető pernyertesnek. A III. rendű felperes a becslület megsértése tárgyában teljes egészében, a sérelemdíj vonatkozásában 80%-ban pervesztesnek tekinthető. Összességében sem a II. sem a III. rendű felperes nem tekinthető az ügyben nagyobb részben pernyertesnek, így jogszabálysértő az a rendelkezés, hogy az alperesnek kell megfizetni a felperesek javára a perköltséget.

[43] A felperesek az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását indítványozták.

[44] Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság ítélete jogilag megalapozott és kellően, részletesen megindokolt, mert helyesen állapította meg a bíróság, hogy a cikk nem közügyekben történő megszólalásnak minősült, az alperes nem tudta bizonyítani az ítéletben foglalt állításainak a valóságtartalmát, amelyek alkalmasak voltak a sértettek társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására. A megítélt sérelemdíj mértéke a bírói gyakorlat szerinti minimumhoz közelít, így az nem eltúlzott.

[45] Az alperes egyrészt nem tudta bizonyítani, hogy a II. rendű felperessel szemben eljárások indultak, mert erre a más személy ellen indult védjegy-eljárás nyilvánvalóan nem alkalmas. A valótlan állítás pedig egyértelműen sértő is, mert az alperes az eljárás megindításánál sokkal nagyobb horderejű közléssel élt, a III. rendű felperes esetében annak állítása, hogy strómanként céget működtet, a közokirathamisítás törvényi tényállásának feleltethető meg.

[46] A fellebbezés alapos.

[47] Az elsőfokú ítéletnek a keresetet elutasító rendelkezése a Pp. 358. § (3) bekezdés alapján jogerőre emelkedett.

[48] A Pp. 341. § (1) bekezdés szerint az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre, a 342. § (1) bekezdés alapján azonban az érdemi döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, az ellenkérelmen és a beszámítási kérelmen. A III. rendű felperes a 2020. február 17-én megjelent cikk azon közlését, hogy a nevén több gyanús cég szerepelt, nem sérelmezte, kereseti kérelme ezt a közlést nem érintette, az alperes ezért alappal hivatkozott arra, hogy e körben az elsőfokú bíróság a kereseten túlterjeszkedett.

[49] A másodfokú eljárásban ezért a továbbiakban azt kellett vizsgálni az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül állapította-e meg a II. rendű felperes vonatkozásában a „II.r. felperes ellen polgári peres eljárások indultak [...] üzleti titkokat és más védjegyeket sértő voltuk miatt” a III. rendű felperes esetében a „III.r. felperes csak a nevét adta a II.r.

felpereshez” és a „Lehetséges, hogy III.r. felperes csak egy stróman” szövegű közlések jóhírnév sértő jellegét, és az alkalmazott szankciók a jogsértéssel arányban állók-e.

[50] A másodfokú bíróság elsősorban azt hangsúlyozza, hogy a perbeli cikksorozat – amelynek két darabja a másodfokú eljárás tárgya – egyértelműen közérdeklődésre számot tartó témában készült. Közügynek ugyanis nemcsak a politikusok megszólalása tekinthető, hanem minden olyan téma, amely állampolgárok jelentősebb számát érinti. Egy olyan cég ügye, amely valamely termék üzletszerű értékesítésével foglalkozik, kétségkívül a köz érdeklődésére tart számot. Az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a PK 12. számú állásfoglalás alapján nemcsak a perrel érintett írás szorosabb és tágabb szövegösszefüggésére kellett tekintettel lenni, hanem a cikksorozat teljes kontextusára. A sérelmezett közléseket ezért erre tekintettel kellett megítélni.

[51] Jelentősége van annak is, hogy a sajtó-helyreigazítás és a személyiségi jogsértés jogintézménye nem azonos, a sajtó-helyreigazítás tényéből önmagában nem következik a jóhírnév megsértése.

[52] Az ítéltábla megítélése szerint a felperesek keresetükben egyrészt a szövegkörnyezetükből kiragadottan, kizárólag nyelvi értelmezés alapján sérelmeztek egyes közléseket tényállításként. Másrészt azok sérelmes jellege sem volt megállapítható. A Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerint ugyanis pusztán a tényállítás valótlansága – szemben a sajtó-helyreigazítással – jogsérelmet nem eredményez. Annak az érintettre sérelmesnek is kell lennie. E körben azt kell vizsgálni, hogy az alkalmas-e a személy külvilágban való megjelenését, a személy társadalomban betöltött szerepét, értékelését negatív irányba befolyásolni. A Ptk. 3:1. § (3) bekezdés szerint a jogi személy személyhez fűződő jogaira a személyiségi jogokra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, kivéve, ha a védelem jellegénél fogva csupán az embert illetheti meg. A II. rendű felperes esetében ezért azt kellett megítélni, hogy a sérelmezett közlés az üzleti jóhírnév megsértésére alkalmas-e.

[53] A II. rendű felperesre vonatkozó közlés a másodfokú bíróság megítélése szerint egy olyan túlzó – és reá nézve ugyan negatív előjelű – következtetés, amely azonban elegendő ténybeli alappal rendelkezik ahhoz, amely miatt a jóhírnév megsértése nem állapítható meg. A csatolt védjegyper irataiból megállapíthatóan a név elnevezésű védjegyoltalom hasznosítási szerződésével rendelkező cég a II.r. felperes elnevezésű védjegy tulajdonosával szemben kezdeményezett végjegybitorlás miatt eljárást. Ez a személy I.r. felperes. Helytállóan érvelt az alperes azzal, hogy a II. rendű felperes által sérelmezett közlés azon része, hogy a II. rendű felperes a védjegy-eljárásban volt érintett, nem bizonyított, figyelemmel arra, hogy a II. rendű felperesnek a cégnevével azonos elnevezésű védjegy használata miatt indult. A sérelmezett közlés ezen túlmenően szorosan nem a cég elleni eljárásokról tartalmaz információt, cég3 és II.r. felperes elleni eljárást említ. A termék neve pedig nem vállalkozás, hanem ebben az összefüggésben a termék neve2 együtt egy termék neve.

[54] Önmagában ezért az, hogy üzleti titoksértés miatti eljárást az alperes a perben nem tudott bizonyítani, olyan lényegtelen tévedésnek minősülő közlés, amely – a bizonyítotthoz képest – a felperes megítélését nem érinti súlyosabban. Miután a cikksorozat részeként ez a cikk is a fogyasztók jelentős számát érdeklő ügyben született, a felperes, mint azon cég, amelynek termékével kapcsolatosan eljárás indult az erre vonatkozó közléseket, amennyiben azok nem teljesen alaptalanok, túrni köteles.

[55] A III. rendű felperes által sérelmezett két közlés tartalmilag azonos. Azok nemcsak megfogalmazásuk alapján, hanem ténylegesen is véleményt (értéktételeket) foglalnak magukban. Mindkét cikkben szerepelnek azok – a felperes által sem vitatott – tények, amelyek alapján a sérelmezett közlés megfogalmazható volt. A január 6-i írás felsorolja, hogy a III. rendű felperes milyen főtevékenységű egyéb vállalkozásokban érdekelt, továbbá hogy

rendelkezik két másik bevétel nélküli céggel is, valamint hogy milyen szerepet játszott a II. rendű felperes vállalkozása által forgalmazott termékhez hasonló terméket korábban forgalmazó cégben a termék neve² védjegy tulajdonosa. A február 17-i cikk – az előzmények felvázolásával egyidejűleg – azt is tartalmazza, hogy I.r. felperes a cikk írójának feltételezése szerint miért nem jelenik meg akár tulajdonosként, akár más minőségben. Mindezekre tekintettel valós ténybeli alapon fogalmazta meg feltételezésként az alperes, hogy a III. rendű felperes csak a nevét adja a II. rendű felperes cégéhez, azaz lehetséges, hogy stróman.

[56] A másodfokú bíróság mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett rendelkezéseit a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a II-III. rendű felperes keresetét elutasította. Emiatt a másodlagos és a harmadlagos fellebbezési kérelmet érdemben nem vizsgálta.

[57] Az elsőfokú ítélet megváltoztatása a perköltség viselési rendelkezésre is kihatott. A felpereseket a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján kötelezte az elsőfokú perköltség megfizetésére. Az alperes képviselőjének munkadíját a csatolt költségfelszámítás alapján – figyelemmel az eljárás megszüntetése miatt már elbírált költségigényre is – a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja alapján állapította meg.

[58] Az elsőfokú bíróságnak az illeték fizetésére vonatkozó rendelkezése is téves, ezért a másodfokú bíróság – figyelemmel a Pp. 383. § (6) bekezdésében foglaltakra – azt megváltoztatta. A felperesek ugyanis a keresetlevél benyújtásakor – az I. rendű felperes által igényelt sérelemdíj összegére is tekintettel megállapított 5.000.000 forintos perértéket figyelembe véve – 300.000 forint illetéket leróttak. A bírósági meghagyás elleni ellentmondás illetékét – 150.000 forint – az alperes a felperesekre a Pp. 182. § (3) bekezdés alapján nem háríthatja át. Mindebből következően a feleknek az elsőfokú eljárással összefüggésben a kereseti illeték tekintetében illetékfizetési kötelezettségük nincs, az alperes az ellentmondás illetékének utólagos megfizetésére azonban pernyertességére tekintet nélkül köteles.

[59] Az alperes eredményesen fellebbezett, ezért a felperesek kötelesek részére a másodfokú eljárással összefüggésben felmerült perköltséget megfizetni a Pp. 364. § utaló szabálya alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján, melynek összegét – figyelemmel a Pp. 81. § (1) bekezdésre – a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapított meg.

[60] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetéséről a másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdése alapján döntött.

Budapest, 2022. február 24.

dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Stecbauer Anita s.k.
bíró